

กล่าวเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการของคณะกรรมการ ๓ รร.ริชมอนด์ นนทบุรี

โดย ศ.(พิเศษ) เรวัต ฉ่ำเฉลิม อธิการสูงสุด

8 กันยายน 2551

“ผมเรียนท่านนะด้วยความเคารพ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงแล้ว เรามาคุยเรื่องนี้กัน ผมไม่ได้มาสอนภานีท่าน ผมไม่ยอกสอนสังฆราช ผมสอนกฎหมายผมสอน philosophy of law วิชาที่ผมสอนคือวิชากฎหมายมหาชน ว่าด้วยอำนาจของรัฐ ณ เวลานี้ผมเลคเชอร์วิชานี้ รัฐจะใช้อำนาจอย่างไรต่อประชาชน รัฐจะใช้อำนาจอย่างไรต่อสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตำรวจจะจับกุมคนได้ไหม สรรพากรมีอำนาจเก็บภาษีคนหรือเปล่า มีไหมครับ ท่านพยักหน้าทั้งห้อง... ผิด ท่านไม่มีอำนาจ ท่านมีหน้าที่ ตำรวจจับคนมีอำนาจจับคนไหมครับ ถามผู้ชายบ้าง...ลูกศิษย์ผมทั้งห้อง ตั้งแต่ผู้บัญชาการบอก มีครับอาจารย์ ผมบอกผมปลดทั้งห้อง คุณไม่มีอำนาจจับคนคุณมีแต่หน้าที่ คุณมีหน้าที่ต้องจับคนที่กระทำผิดและมีหน้าที่ต้องไม่จับคนที่ไม่กระทำผิด เขาไม่ผิด ส่วนการที่คุณจะจับใครหรือไม่จับ เป็นดุลยพินิจ ผมพูดกลับ คำนี้กลับความรู้สึกของเจ้าพนักงานตำรวจทั้งหมด ตอนหลังบอก อาจารย์ ผมขอบคุณอาจารย์มาก

... มาตรา 151 ประมวลกฎหมายอาญา “เจ้าพนักงานผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ” เพราะฉะนั้นที่ท่านเข้าใจว่ามีอำนาจนั้นผิด ผมพูดจูงประเด็น ผมไม่ได้มาเลคเชอร์ให้ท่าน ผมไม่ได้มาสอนท่านหรือผมสอนนักเรียน แต่ว่าเวลานี้ ในเมื่อให้โอกาสผม ผมยินดีและอยากช่วยมาก คำแรกผมให้ท่านก่อนแล้วกัน ทุกอย่างนี้ท่านปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายทั้งหมดใช่ไหม ท่านตอบผมได้ไหมว่ากฎหมายคืออะไร ผมไม่ได้มาเทศน์ท่านนะแต่ทำที่สุดแล้วนี้ท่านต้องใช้คำนี้เป็นตัววินิจฉัย กฎหมายคืออะไรครับ ผมว่าท่านไม่เคยสนใจศึกษาหรือไม่เคยใส่ใจด้วยความจริงแล้วมันคือหัวใจ กฎหมาย ผมเฉลยอย่างรวดเร็วได้ไม่เสียเวลา กฎหมาย คือ ข้อบังคับความประพฤติของกลุ่มชนหรือรัฐใดรัฐหนึ่ง บัญญัติขึ้นด้วยสมาชิกกลุ่มชนหรือรัฐนั้น อยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข ผู้ใดฝ่าฝืนหรือละเมิดจะต้องถูกลงโทษ นี่คือหัวใจเลยนะครับ คำพิพากษาทั้งหลายที่ตัดสินมาแล้วต้องให้สอดคล้องกับ definition คำนี้ อย่างเดียวเลย เรียนแทบเป็นแทบตายมานี้เพื่อพิสูจน์ เพื่อจะแก้ปัญหาคำนี้... กฎหมายอิสลาม กฎหมายเมืองร้อนเมืองหนาว ก็ไม่เหมือนกัน....ฉะนั้น เทศบัญญัติของนครหัวหิน จึงไม่เหมือนกับเทศบัญญัติของนครเชียงราย เพราะหัวหินเป็นฝั่งทะเล เชียงรายเป็นฝั่งภูเขา เอามาใช้ด้วยกันไม่ได้ ไม่ได้นะครับ ผิด ผิดที่ผิดทาง ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น.....กฎหมายภาษีประเภทอุตสาหกรรมจะเหมือนกฎหมายภาษีประเภทเกษตรกรรมได้อย่างไร ...อุตสาหกรรมก็คนละลักษณะแม้กระทั่งกฎหมายของประเทศเราซึ่งขณะนี้กำลังจะเป็นประเทศอุตสาหกรรมแล้ว เทียบกับกฎหมายภาษีของประเทศอเมริกาได้หรือเปล่า..ยังไม่ได้ อุตสาหกรรมก็คนละลักษณะนะครับ แล้วก็ความคิดในเรื่องเหล่านี้มันค่อนข้างที่พอคืออยู่ ว่า กฎหมายภาษีสรรพากรนี้เริ่มตั้งแต่ปีสองสี่แปดสิบกว่า ไม่ปรับปรุงบ้างเลยหรือ? เดี่ยวผมจะพูดใน section ต่อไป

เมื่อที่ผมบอกว่ากฎหมายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นนะครับ ออกมาเพื่ออะไรครับ เพื่อให้สมาชิกอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข ต้องออกมาแล้วให้สมาชิกในประเทศนี้อยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข แปลว่ากฎหมายนั้นต้องมีความยุติธรรม จริงหรือเปล่า? ไม่จริงหรือ? ผมใช้คำว่ายุติธรรม วงเล็บ พอสมควร ไม่จริงนะ จะยุติธรรมได้อย่างไร ท่านมีรายได้เดือนละสิบล้าน ปีละสิบล้าน ให้ท่านชี้แจงสามล้อ ไม่เสียภาษีเลย นี่เสียตั้งกี่เปอร์เซ็นต์ ท่านบอกว่า เก็บผมได้อย่างไรเออะหะ หมอนั่นไม่เก็บ ไม่มีจะกิน... ยุติธรรมหรือ ไม่จริง ผมต้องวงเล็บว่าพอสมควร กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานนะ ตัดสินที่ไร นายจ้างแพ้ทุกที ยุติธรรมหรือ วงเล็บพอสมควรเอาได้ พอมี จ่ายเขาไปหน่อย ตัดสินที่ไรนายจ้างแพ้ทุกที ไซ้ใหม่ แต่ไม่ถึงกับเอานายจ้างเจ๊ง ไม่ถึงกับเจ๊ง

กฎหมายควบคุมการเช่านาเช่าสวน ตัดสินที่ไร..เจ้าของนา เอานาเขาไม่มีนาจะทำกินแล้ว ไม่มีนาจะใช้ ดูเหมือนเอาเปรียบเหลือเกิน แต่ไม่ถึงกับล้มจม เจ๊ง นี่ไงครับ เพราะฉะนั้น แปลว่า กฎหมายภาษีนะ คนทำงานได้เออะ จ่ายเออะหน่อย ให้ท่านจ่ายงานได้น้อย ไม่มีจะจ่ายก็ปล่อยไปเถิด ไหนว่ายุติธรรมไง ในหลักการต้องยุติธรรมวงเล็บ พอสมควร นะครับ

ต่อไป ใครไม่ประพฤติปฏิบัติตามต้องถูกลงโทษ กฎหมายใดก็ตามถ้าไม่มีสภาพบังคับแล้ว ไม่มีสภาพเป็นกฎหมาย

ศีล 5 นี่ดิฉัน ใครประพฤติปฏิบัติแล้วจะขึ้นสวรรค์ แต่ถ้าไม่ปฏิบัติ ก็เห็นเมาสะเงาะสะเงาะอยู่นั่นนะ ไม่เห็นมีใครว่ามันเลย บอกว่าลูกบ้านนี่อย่าไปเอาเป็นลูกเป็นผัวนะ พ่อมันเมาจั่ง ขอลูกสาวใครไม่ให้ แต่ไม่มีการลงโทษนะ เว้นแต่จะไปลักทรัพย์เขา ไซ้หรือเปล่า?...ผมพูดย่อ ๆ อย่างสั้น ๆ ที่สุด นี่ก็เช่นเดียวกัน

กฎหมายภาษี เป็นคำแรกนี่ เป็นกฎหมายครับ อยู่ในหลักการเดียวกัน...กฎหมายต้องเปลี่ยนแปลงได้ ให้เข้ากับกาลสมัยและสถานการณ์ อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นมา 60 ปี มันเหมือนกันหรือเปล่า ไม่เหมือนกันแน่ อาจต้องเก็บหนักกว่าเดิมหรือผ่อนคลายเป็นได้ ผมได้พูดไปแล้วว่า..ภาษีมียี่อย่างครับ 1. ภาษีสรรพากร 2. ภาษีศุลกากร 3. ภาษีสรรพสามิต ภาษีบำรุงท้องที่ สารพัดภาษีเลย ต่างหน่วยต่างจัดเก็บ ผมถามว่าคนตายนี่คือใคร? เอาละ ท่านอย่านึกว่าท่านเป็นสรรพากรนะ อีกรูปแบบหนึ่งท่านอาจจะมีทรัพย์สินเออะหะก็ได้ ไซ้ใหม่ครับ ครอบครัวอาจจะทำธุรกิจอื่น ท่านโดนภาษีสรรพากร โดนภาษีศุลกากร โดนภาษีสรรพสามิต แล้วขณะเดียวกันเขามาเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ท่าน ผมคิดว่าท่านโดนเข้าไปเท่าไรครับ ต่างคนต่างองค์กร ต่างเก็บเพื่อจะส่งไปให้รัฐ รัฐได้กำหนดโครงสร้างภาษีโดยรวมอย่างไรเหมาะสมกับสภาพชีวิตคนไทยหรือยัง ณ เวลานี้ ต่างคนก็ต่างจะเอาให้อยู่ สรรพากรที่ตั้งเป้า สรรพสามิตก็ตั้งเป้า แล้วก็ศุลกากรก็ตั้งเป้า แถมมีรางวัลอีกนะ จับแล้วมีเอารางวัลมาแบ่งอีก ผมเสนอรัฐบาลไปแล้วว่าเลิก เลิกซะ เพราะมันไม่ยุติธรรม มันขัดรัฐธรรมนูญ ผมเปิดเผยตัวเลยนะ...

เมื่อเช้านี้ เอ๊ะรอดคิดเพราะอะไรนี้ เมื่อเช้านี้ผมนึกว่ารถชนกัน เปลา ตำรวจตั้งด่าน ตั้งด่านทำไมครับ? เดินกันประมาณ 10 คน ถือสมุดใบสั่งคนละปึก ๆ อ้อ แจกใบสั่ง เพราะเปอร์เซ็นต์จากส่วนแบ่ง 50 เปอร์เซ็นต์ของค่าปรับ ผมพูดใน กทข. บอกท่านให้ยกเลิกเสีย เป็นการกระทำที่ขัดรัฐธรรมนูญ

เพราะเจ้าพนักงานผู้จับกุมมีส่วนได้เสียในคดีโดยตรง ข้อหานี้จ่อครดผิดที่แทนที่จะเสียร้อยบาท เก็บ 500 เพื่อจะหวังได้ค่าปรับ 250 เป็นธรรมไหม? เขาบอกศาลากรยังเอาได้เลย ผมก็เลยบอกเลิกเสียเถิด ทั้งหมดนี้เลิกเสีย ผมเสนอไปเองนะ ผมเปิดเผยตัวว่าผมเป็นคนเสนอเวลาประชุม นะครับ สิ่งเหล่านี้ครับ รัฐกำหนดโครงสร้างภาษี โดยคำนึงถึงทุกภาษีหรือยัง ผมไม่ทราบ ผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ ผมเป็นแค่ครูที่จะมาอธิบายให้ฟัง

มาถึง วันนี้ท่านเป็นสรรพากรจังหวัด ท่านคิดว่าคนที่มาเสียภาษีนะ เมื่อกี้ผมบอกแล้วนะ ท่านบอกมีอำนาจ ผมบอกไม่ใช่ นะ เป็นหน้าที่ หน้าที่อะไร? คนเสียภาษีมียหน้าที่เสีย คนเก็บมีหน้าที่เก็บ... เมื่อ 20 ปีที่แล้วผมเป็นบอร์ดของการประปานครหลวง ก็คิดว่าคนที่มาจ่ายค่าน้ำประปาเป็นใคร เป็นผู้มีพระคุณ...เขาอุดหนุนนำเงินมาจ่าย ต้องเลี้ยงกาแฟเขา ต้องจัดที่นั่งให้อย่างดี ... เนี่ยเดือนนี้ผมใช้น้ำท่านไป 500 บาทนะ ผมเอาตั้งค้มาจ่าย โอ้โห เป็นพระคุณ เพราะฉะนั้นเราถือว่า คนเหล่านี้เป็นลูกค้าที่ดีแต่ถ้าใช้น้ำแล้วเบี่ยง 1. ไม่จ่าย 2. ใช้น้ำแล้วเบี่ยง 3. โกงน้ำประปา....อันนี้ต้องมีมาตรการ sanction ผมยกอันนี้ขึ้นมาเพื่อให้ท่านเห็นภาพพจน์ถ้าเพื่อใคร โกง จะต้องเข้าสู่มาตรการต่าง ๆ แต่ถ้าคนไหนมาจ่ายโดยดี เป็นพระคุณ เลี้ยงกาแฟ

ผู้เสียภาษีเป็นใคร กฎหมายบอกว่าเขามีหน้าที่เสียภาษี เขาต้องเสีย ผมเสียภาษี ผมมีรายได้มาก ผมมีรายได้เดือนละ 2 แสน ผมมาเสียภาษี ท่านต้องขอบคุณผมนะ ท่านมีหน้าที่ต้องรับ ต้องมาสวัสดิผมด้วยนะ แต่ถ้าผมเบี่ยง ท่านมีหน้าที่ต้องตามเก็บผมให้ได้นะ อันนี้เป็นหน้าที่ ตามเก็บที่ผมเบี่ยง ผมไม่จ่าย ไม่ใช่อำนาจครับ ถ้าท่านมีอำนาจเก็บภาษี ผมอยู่ต่างจังหวัด....สรรพากรจังหวัดไปเนี่ยคร้านไหน ได้ข่าว ผัดจานเบือเริ่มเลย นี่คืออำนาจ ไม่ใช่หน้าที่ ไซ้หรือเปล่า ถามว่าทำไมล่ะ ทำไมเสียต้องให้ บอก ไม่ได้ เดี่ยวเกมานับงานผมแจ้งเลย...ผมพูดนี้ประสบการณ์ต่างจังหวัดของผม...

หน้าที่ท่านคือต้องเก็บให้ได้ ไม่ใช่ไปถึงก็ตะคอก...แยกกันให้คิระหว่างอำนาจหน้าที่กับดุลยพินิจ...ไม่ทราบว่าจะมีเวลามากแค่ไหน เอาสั้น ๆ ก็ได้...ผมปฏิบัติหน้าที่รับราชการมา...เข้าเป็นอัยการ ตลอดเวลามาผมได้ตั้งใจศึกษางานภาคปฏิบัติ แล้วนำข้อกฎหมายที่ผมเรียนมาปรับใช้...

...สำคัญที่ประการแรกเลยต้องสร้างทัศนคติ ว่าเรานี้คือใคร ผู้เสียภาษีคือใคร ผมอยากให้คุณที่มาเสียภาษีเรานี้มาแล้วมีความสุข มาสรรพากรแล้วมีความสุข ไม่ใช่มาที่ไรแล้วแยะทุกที เดี่ยวเอาบัตรไปขายอีกแล้ว ผมก็ไม่รู้จะทำไฉน... ไปขายที่ไหนล่ะ ขายตามร้านค้าครับ...

เวลานี้เราก็สู่โลกยุคใหม่แล้ว ผมอยากให้ประชาชนซึ่งเปรียบเสมือนลูกค้า มาหาเราแล้วมีความสุข ยังไงเสียท่านก็ต้องเก็บ ท่านยกเว้นไม่ได้หรอก ถ้าท่านยกเว้นเขาได้ ท่านก็เป็นผู้ทรงอำนาจดี ถ้าเราอธิบายให้เค้าฟังว่า ผมไม่มีอำนาจยกเว้นให้คุณนะ ยังไงก็ต้องเสีย แต่ผมอธิบายได้ว่าอย่างไรหนต้องเสีย อย่างไรไม่ต้องเสีย อธิบายได้นั้นล่ะครับ จะเป็นผู้ที่มีพระคุณมีบุญคุณ...

...ท่านไม่ใช่เทวดานะครับ จะได้เที่ยวไปให้อะไรใครเขาได้... ผมถูกบีบบังคับ ผมถูกขอร้อง ผมบอกผมทำไม่ได้ โกรธก็โกรธ... ถ้าต้องตัดสินใจจริง ๆ ต้องเลือกทานที่ถูกต้องครับแม้ไม่ถูกใจ...

...แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าเขาไม่มีหน้าที่ต้องเสีย... ท่านไปเก็บเขา มันก็ไม่ใช่ภาษี ไข่มุขไหมครับ ถ้าเขาไม่ต้องเสียมันก็ไม่ใช่ภาษี แล้วท่านไปริบเขาได้อย่างไรละ สิ่งเหล่านี้เราต้องมาสร้างแนวความคิดว่าท่านจะทำงานด้วยความเข้มแข็ง ผมไม่อยากจะใช้คำว่าแข็งแกร่ง ผมนี่ผ่านมาแล้ว ผมนี่แข็งแกร่ง ผมพูดอะไร ผมก็พูดด้วยความซื่อหน้าพูด แล้วผมก็เอาสิ่งเหล่านี้มาสอนหนังสือ มาสอนในทางปฏิบัติ ผมไม่ได้สอนให้ใครเขาแข็งกระด้างหรอก แต่ผมบอกว่า ในที่สุดแล้วถ้าจำเป็นต้องตัดสินใจละก็ ผมจะเลือกทางที่ถูกต้อง วงเล็บ อาจจะไม่ถูกใจใครบ้าง ผมก็ ด้วยความเคารพ หมดหนทางจริง ๆ จำเป็นต้องเอาชื่อเสียงเกียรติคุณของตัวเองให้รอดเสียก่อน ผมผ่านมาได้ ผมเป็นอัยการสูงสุดผมบอกเลยว่า เมื่อถึงเวลาสุดท้ายผมออก ผมไม่เป็นอัยการอาวุโส ผมปึกธงไว้เลย แล้วผมก็ทำทุกสิ่งทุกอย่าง ออกระเบียบคำสั่งต่าง ๆ ให้ อัยการปฏิบัติ โดยไม่ต้องคำนึงว่า ถ้าผมเป็นอัยการอาวุโสแล้วจะต้องคำนึงว่า ผมจะติกระเบียบมัย เพราะผมไม่เป็น สิ่งเหล่านี้ครับ เรามาคุยกันในฐานะที่เราเป็นข้าราชการด้วยกัน ผ่านร้อนผ่านหนาวมาเยอะแล้ว ในการวินิจฉัย ในการปฏิบัติหน้าที่ของท่านนี้ ท่านทำไปโดยยึดถือหลัก ผมไปที่ดินจังหวัด นื่อง ๆ ก็รู้ ก็เชิญผมให้คุย ผมบอกท่าน ที่ดินจังหวัด ผมเรียกหัวหน้า ท่านทำอย่างนี้ก็แล้วกันนะ ท่านไม่ต้องไปบวกระอะไรหรอก ที่ดินไม่ใช่ของท่านนะ ก็เหมือนอย่างนี้ ภาษีไม่ใช่ของท่าน ภาษีเป็นของรัฐ ไม่ใช่รัฐบาล เป็นของ state นะครับ ไม่ใช่เป็นของ government เมื่อเขาจ่าย เขาจ่ายให้ประเทศไทย สิทธินี้เป็นสิทธิของประเทศไทยโดยชอบธรรม ...

เพราะฉะนั้น ถ้าเราเข้าใจบทบาทตรงนี้แล้วนี้ ท่านจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ขอประทานโทษ ผมอาจจะทะนงองอาจไปนิด ไม่ใช่ว่าอวดดึนนะ ทะนงองอาจก็คือ ทำด้วยความซื่อสัตย์ ด้วยความ..อะไรละ ไม่อยากจะใช้คำว่า เยอหยิ่ง ไม่ใช่ นะครับ ผึ่งผาย ผ่าเผย สุภาพ เรียบร้อย อ่อนน้อม แต่ไม่ใช่อ่อนแอ อ่อนโยน ไม่อ่อนแอ ผมยกมือไหว้คน ได้ผลนะ แต่ถ้าผมจะไม่ไหว้ ใครบังคับก็ไม่ไหว้ สิ่งไหนที่ท่านทำไม่ได้ท่านอย่าทำ แล้วท่านไม่มีทางแก้ตัวเลย ..

อย่างไรเสีย เมื่อกี้ท่านบอกว่าท่านไม่ได้จับกฎหมาย แต่กฎหมายเป็นสิ่งที่ประชาชนต้องรู้ ผมเองไม่รู้กฎหมายภาษีอากรทั้งหมดหรอก เสียเท่าไรผมยังไม่รู้เลย แต่ผมรู้ว่าหลักกฎหมายคืออะไร หลักกฎหมายมันเป็น public law เป็นกฎหมายมหาชน ที่ว่าด้วยการบริหารของรัฐ ต้องมีภาษีมาใช้มาจ่าย อะไรที่มีหน้าที่ต้องเสีย ก็ต้องเสีย ง่ายนิดเดียว อะไรที่มันเกิดเป็นเงินได้ขึ้นมา ท่านต้องเสีย ถูกไหมละครับ เงินได้ที่เขามี description หมดแล้ว ต้องเสีย สำคัญว่ามันเป็นเงินได้หรือเปล่า ท่านบอกว่า ถือว่าเป็น ถือว่าซื้อขาย ความจริงไม่ใช่การซื้อขายหรอกนะ การให้ไม่ใช่การซื้อขาย แต่ถ้าจะเก็บเขาท่านก็เก็บไป แต่ไม่ใช่การซื้อขาย กฎหมายก็บัญญัติไว้ ให้ก็ให้ ซื้อขายก็ซื้อขาย แต่ถ้าบอกว่าท่านจะประเมิน ท่านจะประเมินแบบซื้อขายก็ว่ากันไป ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้น สำคัญนะครับ ผมยกอันเดียว ณ เวลานี้ พอตีเมื่อวานผมอ่านไทยรัฐ คำพิพากษาศาลฎีกาปี 2550 ยกตัวอย่าง เขาบอกว่า แต่เริ่มนี้ขยายให้หลาน คือแม่ให้หลาน เพราะฉะนั้นแม่ให้หลานนี้ไม่ใช่ทำเพื่อผลกำไร อันนี้ถูกในผล เห็นด้วยในผล แต่ความจริงแล้วมันไม่ใช่ธุรกิจ

บริษัทใหญ่ ๆ รวย ทำธุรกิจการค้า แต่ที่เขื่อนี่วันนี้ อยากรจะขกที่ดินให้แก่สภาภาษาชไทย ให้เป็นการกุศล เพราะสภาภาษาชนี้ทำเพื่อประชาชน... ยกให้ฟรี ๆ ถวาย จะเก็บภาษีเขา เห็นไหมละครับ จะเก็บภาษีธุรกิจเขา เห็นไหมครับ คุณทำธุรกิจนี้ คุณยกให้สภาภาษาชคุณต้องเสียสิ ติความอย่างนี้ต้องเสียภาษีไหม? ธุรกิจใหม่? มองดูใหม่ละครับ เมื่อกี้ผมบอกแล้ว ภาษีธุรกิจเฉพาะ คำแรกคือ Transaction ธุรกิจนี้เป็นธุรกิจหรือเปล่า โอ้โห เขายกให้สภาภาษาชไทย ทำถวายด้วย จะไปเก็บกับใครละ? เก็บกับบริษัท บริษัทบอกไม่จ่ายตั้งค์ จะไปเก็บกับภาษาช... สรุปแล้วคือธุรกิจนี้ไม่ใช่ธุรกิจเพราะฉะนั้นเก็บไม่ได้ ผมก็เลยอยากเรียนให้ท่านทราบว่า ต่อไปนี้ ในการที่จะวินิจฉัยอะไร ขอให้ดูปรัชญา ผมใช้คำว่า the heart of law , the spirit of law, the soul of law ก็อะไรในเรื่องนั้น หัวใจของมันคืออะไร หัวใจคืออะไร ในเมื่อมันไม่ใช่ธุรกิจเสียแล้ว ต้องไปมองเรื่องผลกำไร เพราะมันไม่เข้าตั้งแต่ต้น ถ้าท่านจะไปเก็บ ท่านต้องไปตีเรื่องอื่นไป ...

เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ครับ...เมื่อปี 40....ผมเป็นคณะกรรมการสอบสวนเรื่องนี้....แบงค์ชาติต่อสู้เรื่องเงินบาท โดยไปทำเรื่องซื้อขายเงินบาทล่วงหน้า อ้างว่า swop เพื่อจะปกป้องค่าเงินบาท บอกแบงค์ชาติจะไปทำธุรกิจอะไรได้ ผมบอกไปเปิดดู คุณแปลคำว่าธุรกิจกับกิจการว่าอย่างไร บอกเหมือนกันครับ คุณแปลภาษาอังกฤษว่าอย่างไร กิจการว่าอะไรครับ ไปเปิดสิว่าแบงค์ชาติแปลว่าไง affair ธุรกิจแปลว่าอะไร business เสีย ไม่เหมือนกันแล้วคุณแปลเหมือนกันได้อย่างไร

ธุรกิจแปลว่า business กิจการ คำว่า affair แบงค์ชาติในฐานะธนาคารกลาง จะทำกิจการได้ดังต่อไปนี้ ระบุให้ชัดเจน ธุรกิจที่ธนาคารชาติทำต่อไปนี้อยู่คนละหมวด เพราะว่าเขาทำเพื่อปกป้องค่าเงินบาท เปิดดูบ้าง การคุ้มครองปกป้องค่าเงินบาท จะกระทำได้อต่อเมื่อ ธนาคารภายในประเทศร้องขอไม่ว่าอะไรครับ... ทำธุรกิจคือค้าขายนี้ เพราะฉะนั้นแบงค์ชาติจะทำอะไรต้องคิดถึงกำไรขาดทุนไว้ก่อน... สรุปคือใช้กฎหมาย 2 ฉบับ... ผมวินิจฉัยว่าคุณทำไม่ได้ แบงค์ชาติก็ได้แย้งว่า แบงค์ชาติมีอำนาจมากจะทำอะไรก็ได้ ผมบอกไม่จริง ไม่มีองค์กรใดในประเทศไทยหรือไหน ๆ ที่จะทำอะไรได้ตามใจชอบ เว้นแต่ตามความที่กฎหมายกำหนด เพราะฉะนั้น แบงค์ชาติเป็นองค์กรหนึ่งของรัฐ ของประเทศไทย คุณก็ต้องทำตามกฎหมาย กฎหมายที่ว่านี้ก็คือกฎหมาย พรบ.ธนาคารปี 85 บอกชัดเจน เพราะฉะนั้น ผมวินิจฉัยว่า ตรงนี้ผิด...

สรุปง่าย ๆ กินเวลามาพอสมควรแล้ว ณ เวลานั้น ท่านปฏิบัติหน้าที่สรรพากรจังหวัดในนามของรัฐ ไม่ใช่ในนามของรัฐบาลไทย คำวินิจฉัย คำสั่งการของท่าน นั่นคือคำวินิจฉัย คำสั่งการของรัฐ ผูกพันรัฐ ในส่วนที่เขากระจายไปจังหวัด เหมือนผม ผมสั่งฟ้องในนามของจังหวัดอยุธยา แปลว่ารัฐในจังหวัดอยุธยาเป็นผู้สั่งฟ้องประชาชน... สรรพากรจังหวัดเชียงใหม่วินิจฉัย แปลว่ารัฐที่เค้ากระจายไปจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ ผูกพันตลอดไป ถึงแม้ท่านจะถูกย้ายหรือตายไป คำสั่งก็ยังติดอยู่ จนกว่าจะมีอำนาจที่เหนือกว่ามาสั่งเพิกถอน สั่งทับ คำสั่งวินิจฉัยนั้นถึงจะหายไป ฉะนั้นท่านคิดใคร่ตรองให้ดี หรือว่า ท่านสั่งแล้วท่านลบ หายไปได้ไหมครับ? หายหรือเปล่า? เก็บภาษีเท่านี้ ๆ วินิจฉัยเท่านี้ ๆ... ไม่ดี ลบออก ผลหายไหม?? ท่านคิดดูให้ดี ผลหายไหม? ไม่หายนะครับ คำสั่งใดที่ออกไปโดยตำแหน่งหน้าที่โดยชอบ

แล้ว จะไม่มีวันหายไปเด็ดขาด จนกว่าจะมีอำนาจที่เหนือกว่ามา over rule ผมก็เช่นเดียวกัน ผมสั่งฟ้อง ให้ผมตาย ผมถูกสั่งย้าย ผมถูกออก คำสั่งนั้นยังติดตรึงอยู่ จนกว่าจะมีอำนาจที่เหนือกว่ามา over rule ทับ มันไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ นะครับ ถึงแม้ท่านจะแอบไปลบ คำสั่งนั้นก็มีผลแล้ว การไปลบ จะไม่มีหายไปเด็ดขาด

เพราะฉะนั้น เวลาที่เรามีนี่เป็นเวลาที่มีความอย่างยิ่งเลยทีเดียว ผมยินดีนะครับที่จะไขข้อข้องใจของท่าน แต่มาบอกว่าย่กัเก็บเปอร์เซ็นต์เท่าไรผมไม่รู้แน่ แต่หลักการผมอธิบายท่านได้ ผมช่วยท่านได้ ในหลักการที่ว่า the heart of law, the spirit of law, the soul of law ไม่มีผิดหรอกครับ ตอบคำถามคำเดียวว่า กฎหมาย คืออะไร ท่านนั่นเอง ผมสรุปนิดหนึ่งนะครับ กฎหมาย คือ ข้อบังคับความประพฤติของกลุ่มชน หรือรัฐใดรัฐหนึ่ง บัญญัติขึ้นเพื่อสมาชิกของกลุ่มชนนั้น ๆ อยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข ผู้ใดฝ่าฝืนหรือละเมิดจะต้องถูกลงโทษ sanction ใครเป็นผู้ออกกฎหมาย ใคร?... ประชาชนเป็นผู้ออกกฎหมาย กฎหมายเพื่อใคร... ก็เพื่อประชาชน... กฎหมายต้องเปลี่ยนแปลงได้ ต้องเลขนะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายสรรพากรต้องเปลี่ยนแปลงได้ ออกมาแล้วต้องให้ชนทุกชั้นอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก ไปเก็บภาษีมันอยู่กลุ่มเดียว จะทนได้หรือ? เพราะฉะนั้นต้องออกมาแล้วโดยรวม กำหลวม ๆ เอาชนิดที่ว่าพอรับกันได้ ไม่ใช่ว่ามีคนรวยอยู่ 20 % เก็บเฉพาะ 20 % แล้วอีก 80 % ไม่เก็บเลย ไม่ไหว ๆ อย่างนี้ตายพอดี ไม่มีใครอยากเสียหรอก... ถ้าอยากจะให้ประชาชนเค้ามีความสุขแล้ว มาตรการในการเสียภาษีจะต้องให้เขามีความสุขที่ อยากมาเสียภาษี นั่นก็คือการบริหารภาษีที่สำคัญ

สิ่งเหล่านี้ครับเป็นสิ่งที่ผมอยากจะมาสรุป หวังว่าเวลาแค่นี้ก็คงพอจะไหว เพราะว่าท่านก็คงมีประสบการณ์ในชีวิตเยอะแล้ว ผมก็ยินดีนะครับ ถ้าจะช่วยอะไรได้ ยินดี วันนี้ขอขอบพระคุณนะครับ ขอบคุณมากครับ”